

igennem den kunne fraværende Ejere og juridiske Personer rammes; men naar den mellemkommunale Skatteordning og en særlig Skat paa juridiske Personer efter Lovforslaget indføres, da stilles man frit over for Hartkornsskatten, og en Afskrivning af denne kan foretages. En saadan Afskrivning kan ikke finde Sted paa en Gang; saadant vilde være en Omvæltning af den tilvante Skatteordning, som hverken Kommunens Bestyrelse eller dens Beboere vilde være tjente med; saadant vilde endvidere være ensbetydende med et dybt Indgreb i private Kontraktforhold, som ikke vilde være at forsvare. Afskrivningen maa derfor ske langsomt og strække sig ud over et længere Tidsrum; Befolkningen vil da lidt efter lidt vænne sig til det ny og indrette sig derefter. Men Afskrivningen kan heller ikke begynde lige efter Lovens Ikrafttræden, dels af allerede anførte Grunde, dels fordi der maa levnes Kommunerne Tid til at lære at anvende den ny mellemkommunale Beskatning. I denne Mellemtid bør dog Hartkornsskatten ikke kunne opkræves med et større Beløb end den gennemsnitlig har udgjort i de 3 sidste Aar før Lovens Ikrafttræden. — I Henhold til disse Betragtninger har et — — tal stillet nedenstaaende Ændringsforslag gaaende ud paa en efterhaands men fuldstændig Afskrivning af Hartkornsskatten til Landkommunerne. Man ser ingen Grund til som i tidligere Forslag at lade en Slags kommunal Gammelstat blive hvilende paa Hartkornet; thi hvorfor skulde Jordbruget betale dobbelt, først en fast Skat og dernæst lige med al anden Næring? Og man nærer ingen Frygt for at lade hele Byrden hvile paa den personlige Skat i sin mellemkommunale Form og paa fornuftig Maade reguleret i Forbindelse med de ny indførte Skatter paa juridiske Personer og paa Aktieselskaber. — I Købstæderne og i Kjøbenhavn ere Forholdene for komplicerede til at man har turdet røre ved de her eksisterende Skatter paa fast Ejendom; heller ikke ere her de faste

Ejendomsstatter saa ensidig lagte som paa Landet og kunne derfor bedre taales.

Gaar man ind paa en Afskrivning af Hartkornsskatten, følger deraf med Nødvendighed, at man ikke kan nøjes med at lade de efter § 12 skattepligtige (Stiftelser m. v.) svare en kommunal Afgift af 2 pCt. af deres Nettoindtægt af deres i Kommunen liggende Ejendomme m. v. De maa (med de Modifikationer, der følge af, at de ikke kunne komme ind under en egentlig Formue- og Lejlighedsbeskatning, svare Skat i Lighed med fysiske Personer.

En Afskrivning af Hartkornsskatten vil endvidere borttage Grunden til at holde Tiender, Jordskyld og Arveafseesgiftter uden for den mellemkommunale Beskatning. Det samme maa siges om Prioritetsrenter, ja Afskrivningen maa endog formentlig siges at nødvendiggøre direkte Optagen under den mellemkommunale Beskatning, da ellers en Forandring af endog kun enkelte af en Kommunes Beboeres økonomiske Stilling vilde kunne faa en altfor urimelig stor Indflydelse paa hele Kommunens Økonomi.

Endvidere har jeg ikke troet det rigtigt at lade dette Lovforslag forlade Folketinget uden at gøre et Forsøg paa at opnaa en Forbedring af den kjøbenhavnske Indkomstskat. Der kan ikke være Tale om at røre ved Indkomstskattens Princip: en personlig Skat, Supplement til de faste Ejendomsstatter, der i det væsentlige er en ren Indtægtskat saa godt som uden Lejlighedsmoment; heller ikke om en Forhøjelse af den af nogen Betydning, nu da Regeringen har forelagt et Forslag om en supplerende Huslejestat; derimod nok om en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden paa Indtægten, saaledes at Mellemindtægterne lettes, medens de højere i stigende Grad betynges. Dette opnaas ved i Stedet for den nugældende Skala at bestemme, at der fra enhver Indtægt for at udfinde Skatteindtægten fradrages 700 Kr., et Forslag der var fremme i Udvalget i Fjor, stillet af et nu afdød Medlem, Tauber.